

A magyarországi zenész évek óta tartó súlyos, daganatos betegség után hunyt el – habár korábban többször is arról adott hírt környezete, hogy meggyógyult, újabb fellépéseket vállalt, szervezete végül mégsem tudott megbirkózni a gyilkos kórral.

Somló Tamás elsősorban a Locomotiv GT egyik énekeseként, basszusgitárosaként volt ismert, de nagyon sok magyar zenekarban megfordult és szólólemezeket is készített. A kilencvenes évek végén a székelyudvarhelyi sportcsarnokban is fellépett akkori kíséőzenekarával.

1964-ben az Omega együttes tagja lett, de dolgozott cirkuszi zenebohócként és artistaként is. A Kex, illetve a Non Stop együttesben is játszott, 1973-ban tagja lett a Locomotiv GT-nek, **Frenrei sz Károly**

helyére került basszusgitárosnak és énekesnek. A nyolcvanas években külföldön zenélt, majd hazatért és több magyar produkcióban is részt vett, közösen dolgozott

Demjén Ferenc

cel, a Rapülőkkel, filmzenékben (pl. Patika), illetve hat szólólemezen is lehetett hallani a hangját.

A magyar pop-rockzenei élet kiemelkedő alakja több hangszeren kitűnően játszott, a

basszusgitár mellett zongorázni, hegedülni, szájharmonikázni és szaxofonozni is tudott. A Locomotiv GT-nek tíz albumán hallható a játéka és a hangja, az [Álomarcú lány](#) , a [Primadonna](#) a [Boogie a zongorán](#) , az [Annyi mindent nem szerettem](#) csak néhány azon dalok közül, amelyeket az LGT-rajongók mindig Somló Tamás alakjához, hangjához köthetnek.